

הערה בשולחן השלם

הרב וועלוול ראזענבלום
 ≈ תושב השכונה ≈

עיינ בספר שולחן השלם, הוא שולחן ערוך הקצר המבוסס עפ"י פסקי אדמוה"ז בהלכות פסוקי דזמרה פרק כז סעיף ד, וז"ל:

...אבל בברכת ברוך שאמר עצמה, החל מ"ברוך אתה ה' עד סוף הברכה, וכן ב"ישתבח" מ"ברוך את ה' עד סוף הברכה - דין הפסקה בהם הוא כמו באמצע ברכות קריאת שמע.

ועיין שם בהערות, שזה מבוסס על פי מה שכתוב בקצות השלחן סימן י"ח סעיף ב ובבדי השלחן שם סק"ה, ושכן דעת אדמוה"ז בשלחן ערוך סי' נא ס"ה.

ולא הבנתי דבריו:

עיינ שם בבדי השלחן, וז"ל:

...ומברוך ואילך עד חי העולמים היא הוי כמו ברכה קצרה 'אסור להפסיק בה כלל

...ואדמו"ר ז"ל בסימן נ"א ס"ה כשהעתיק דברי המג"א הנ"ל תב דבאמצע הברכה "שלפניהם" מותר לענות אמן. דייק וכתב 'שלפניהם" דהיינו ב"ש. לאפוקי ישתבח דבישתבח אפי' המג"א לא התיר, עכ"ל. הרי משמע משם שלא כדבריו.

~~~~~

הערה בשו"ע

הת' ירחמיאל לימא ווילהעלם
 ≈ תלמיד בישיבה ≈

בשו"ע אדה"ז סי' תמב סי' ז' כותב וז"ל: דכיון שלא עבר על איסור של תורה במה שהשהה אותו עד לאחר הפסח לא קנסוהו חכמים לאסרו בהנאה ואף באכילה יש להתיר וכו' וכו'

וכלל זה - דדבר שחיוב ביעורו הוא רק מדרבנן ולא מצד איסור של תורה אינו אסור אם עבד עליו הפסח חוזר כו"כ בסי' זה.

לדוגמא סעי' י"ג בסופו: דכיון שבשהי' זו לא עבר על איסור של תורה לא קנסוהו חכמים. ובסעי' כ' (בנוגע חמץ נוקשה) דכיון שלא עבר עליו על איסור של תורה לא קנסוהו חכמים.

ולכאוי' צ"ב. דהנה בסעי' ג' כותב וז"ל ומד"ס אפי' פחות מכזית חמץ שנתערב ויש בתערובת טעם חמץ חייב לבערו בעי"פ גזירה משום כזית שלם... ואם עבר עליו הפסח ולא ביערו הרי כל התערובת הזה אסור באכילה מפני שיש בו טעם חמץ שעבר עליו הפסח, הרי דאף בדבר שחיוב ביעורו הוא מד"ס ולא עבר איסור של תורה בשהייתו אעפ"כ אסור לאחר הפסח.

וכן הוא בעוד כו"כ מקומות בסי' זה, לדוגמא סעי' ו' (בנוגע דבר חשוב אפי' באלף לא בטיל מד"ס) סעי' י' (בנוגע דבר המעמיד אפי' באלף לא בטיל מד"ס), ובכולן פסק דאסור אפי' לאחר הפסח, וצריך ביאור בכל זה.

ומענין לענין באותו ענין

בסעי' ג' כותב אדמו"ר הזקן שהטעם שגזרו ביעור על פחות מכזית שנתערב הוא גזירה משום כזית שלם, ובסעי' כח כתב וז"ל: מ"מ מד"ס אפי' פחות מכזית חמץ שהוא עומד בעינו ואינו מודבק לדבר אחר חייב לבערו גזירה משום כזית, ואפי' נתערב בדבר אחר, ויש בתערובות טעם חמץ חייב לבערו אע"פ שביטלו גזירה שמא ישכח ויאכל ממנו בפסח ויש כאן איסור מן התורה וכו'.

הרי שטעם הגזירה הוא שמא ישכח ויאכל, ואיך זה מתאים עם המבואר בסעי' ג' שהגזירה הוא משום כזית שלם.

~~~~~